

৩-১২-৫৭

পথ হ'ল দেরা

অগ্রন্ত-চিত্রে
গোকুলার অবদান
1957

চরিষ-চিরন্ত

প্রেস্টাংশ

স্মুচ্ছা সন উত্তমকুমার

ছবি বিশ্বাস
জহরু গাঙ্গুলী
পাহাড়ী সান্দেল
অনুপকুমার
শঙ্কম লাহো
মিত্রু ভট্টাচার্য
শিখিরু বটেবগল
গোদাল সজুমদার
অনিল ভট্টাচার্য
বুলবুল

চন্দ্রাবতী ভাবুজী
শোভা সন
চিত্রিতা ঘণ্টল

নবাগতা কমলা মুখ্যাঞ্জি

*** का चिया ***

मीराबाईं नीज मधुमेह तीव्र दोष्ट इकाति
राधेण। ये राधेण अमराप इक
गोपिनीर उम्भुति चिकाव येव शारे शारे
मधुमेह उम्भुति गोपिष्ठे उठे।
आकर्ष ये गोपिनी!

चिकिमाप राधा देखा, पाजलेव इत थेके थेके आर्तनाम करा,
आव इकातुरावे लिजेव शुद्धरकावला करा—ये गोप इध ताम गोप।
तदु तामाव अभीष्टेवर्ष, शारे अशास्ति तावे करे ठारे ताम चिकिमाप। कोव
सिंहु तामे येव रिचलिति करते पावे वा।

तामाव शीरे शीरे गिष्ठे दौड़ाप प्रहृतिर उम्भुतिर शारे—इकातिला ठार
वेले ठेघे थारे शुद्धु गिष्ठेव गिको। शवे एडे ताम—पेढ़वे फेले आमा
मिवजलोव रथ्यु.....

मार्गिलित्-इव दोष्ट इकाति वामिं होष-व अल शार्दुलेव ठारकाति गिष्ठे ठार
आमते इध तामाव उभति शुशाङ्कीको। मार्गिलिति विर्विष्ट गेष्ठे, विकाव-उपशी ये
तद्वन तामावेव उीरवेव अभुत आमा-आकामा रवि
द्विते इघेविज अरित्वेव शूषकाते।

वामिं होष-व इमे काजेव वाह्य दुरे
शाप तामाव। देवदिव काजेव आड़ावे
इकामा तेव आमे—पामेव आकाम्हाशी रिवाति
ओष—रामाङ्की शामनम्-इव तेले थेवे
रेव इक शुकुराति शु-काति अपक्षण
जकाव। तामावेव उितामु दुष्टिर
उपर ठार वेले, वामिं होषेव आम्
वाम् ऊविष्ठे देव—पामिका पामेव
राडीव विश्वाति शनकुरवे शीष्टिर
रामाङ्कीव इकाव वातनी—शनिका।

तामावेव देववाव शुद्धोप इध
शनिकाको। शुद्धिता प्राती शनिकाव
इति रिकाति—शनिकाव इति शुद्ध इध

ତାଙ୍କାର । ଅତିକିମେ ନରାଜିଲ ତାଙ୍କାରେକ ତୁଳା ପଡ଼େ ଯେ ପାରେଇ ଧ୍ୟାନମୂଳ୍ୟ । ଶାନ୍ତିକାର
ଦେଇ ଆଏ କ୍ଷୁଦ୍ର ନର ଆକାଶିକୁ ଦୂର୍ଧିଲାଗ ମୁଣ୍ଡେ ତାଙ୍କାରକେ ମାରାଇବାର ଶର୍କାରେ ଦିନ ତାର
ପାରିଥରୀଛ ।

କଥାହିଲେ ବିଜେତା ଅତ୍ୟାନ୍ତମାନେକ ଉପର ତାଙ୍କାରେ କୁଞ୍ଚ
ଥେବେ ବେଚିଥେ ପଡ଼େ ତାର ରଦ୍ଦୋ ଦରାଇ କଥା ।
ତକଥେର ଜୀବନ-ଜ୍ଞାନ ମାଧ୍ୟରେ ଦରାଇ ପଥେ ଯେ
ବିଜେତା ରାଜ୍ୟ, ତାରତ ଫୀନିତ ପାଇ ଶାନ୍ତି ।
ନାର୍ଥିନ୍ଦ୍ରୀଦେଇର ଅଲ୍ଲାତିକ ଚିକିତ୍ସାରୁ ତାଙ୍କାର
ଚାରିମାତ୍ର ପରମିଳ ଝାଲିଲେ ପାରେବ ଅଭି
ପତ୍ରବାହି । ତୋରେ ଶରର ବା ଲେଖାର
ଜଣେ ତିରକାର କରେବ ଉପରକେ । ରତ୍ନଲୋକ
କାଳେଜୀର ତିବି ମର ତୁମାରେ ଥୁମୀ ଚାହିଁଲେ
କୋଣ ଦିଲ ଝାଟି କରେବ ବା ।

ଶାନ୍ତି ଦେଇଥେ କ୍ଷୁଦ୍ର ତୁଳା
ଥାତ ମେଡି କରା ମଧ୍ୟରେ ବିଜିତ ଦରାଇ ଜଣେ
ତାଙ୍କାର ଚାରିମାତ୍ର କ୍ଷୁଦ୍ରରେ ବିଜେ ଠାଳେ ଥାବ କଳ କାଳେଜ—
ମେଥାନକାର ବିଦ୍ୟାଲ୍ୟ ବୋଲ-ମେଥାନଲିଙ୍କ କାଲେଜ ଚୌଷୁକୀର
ଦେଖାଇଁ । କିନ୍ତୁ କାଲେଜ ଚୌଷୁକୀ ତୋର ପିଲି କାହିଁ ଉପରକେ କାର୍ଯ୍ୟର
ପରିମା କରେ ଅରପରେ ପରିକାଶ କରେ—ତିବି ବିଜେତା ବୋଲ କାହିଁ ତାମ ବିଶ୍ୱାସରେ
ତାଙ୍କା ଥାତ ମେଡି କରିଲେ ପାଇଲେବ ବା । କ୍ଷୁଦ୍ର ଡେଲିଫେର କରେ ଦିଦିକେ । ତୁମ୍ଭୁ ମେର
କୁଞ୍ଚ ବେଚିଥେ ପଡ଼େ ଅବଳମତା ! ବିଜିତ ଦିନ ଶାନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ତୁମରେ ପାରେ କାତରଦ୍ଵାରା ଅବାଳ
ଓ ଅରିଚାର ମେ କରେକେ ଉପରକେ ତୁମର । ଶାନ୍ତି ଉପରକେ କାହିଁ କଥା ଠାଳେ ଝୋଷେ
ପାରିତ୍ରାଣିକ ଦେବାର ପ୍ରତ୍ୟାବର କରେ । ଆତିକାର-ଆଶିତ ତକଳ ତାଙ୍କାର ଅତି ମହିଳା ଆରାକ୍ଷ ତା
ପରାଧ୍ୟାବ କରେ ।

ଅପରାଧାବିତ ଥିଲେ ଶାନ୍ତି ଫିଲେବାରେ ଧ୍ୟାନମୂଳ୍ୟ । ଅଭୁଷତାର ଅକୁଳାତେ ଉପରକେ
ଆବାର ତେବେ ପାଠୀବ ଶକ୍ତିଦୋଷରେ ଅତାକରେ—ଯେଥାବେ ଶାନ୍ତିକାର ପ୍ରତି ଉପର ତାର
ମୋହନ ମୁରଜିତାର ପାରିଥ ଝାଲିଲେ ଥେଲେ । ମାରାଇବ ଧ୍ୟାନ ଉପର ତାଙ୍କାର ହେ

ଅମ୍ବାଶାର୍ଦ୍ର ଖଣ୍ଡିର ଦୁଲାଜୀର ଝିରଳେ ତୋ ବିଜେକେ ଉତ୍ତାତେ
ପୋଷନ କୋଣ ହିନ୍ଦି । କିନ୍ତୁ ଶିଖାର ଚୋଥେର କିମ୍ବା
ପେଣିକେର ଶାନ୍ତିକେ କି କିମ୍ବା ଶାରାତେ ଲୁହ ? ତୁମେ
ଶାଖ ଦୁଇବେଳେ ତାମ୍ଭେ ଅରଧା-ରେଶାକ୍ଷେତ୍ର କଥା ।

କଥା ଏହି ଦୁଇବେଳେ—କେବଳ ଶାରେ
ବିଲେତେ ଟ୍ରେ-ଆର-ଏଂ-ଟ୍ରେ ଏହି ଫିଲେ ଆମାତେ ।
ତାମ୍ଭେ କାଣିକାରେ ବିଲେ ପୋଡ଼େ ଦୁଇରେ ଏଥି ଝିରଳ,
ଏ ଝିରଳ କାଣିକାର ଦ୍ୟାମୁ ଶ୍ରୀପାତି ରାଜାବାବୀର ରାଜଙ୍କର-
କୋଲିଲୋଚ ଦାକ୍ତିକାମ୍ଭ ଓ ତେଣାପିରି ଆମ୍ଭାଜାଳେ
ଶାଖିଲ ହରେ ଲା । ଗୋଥୁବିନ୍ ପେଣିକୁ ରାତ୍ରା ପିରିଜାଇ
ଦିବାପ୍ରୀତିଖୋଲ ଆଶୀର୍ବାଦ ଶାଖାଜ ବିଲେ ଶୃଷ୍ଟ କାରେ
ଦୁଇବେଳେ ଦୁଇରେ ଶାଖୀ-ଶୀ କାରେ । ପାତିକତ ଏହି—
ଶତଦିନ ଲା କେବଳ ଶାମର ପାଇସ ଆକାଶରେ ବିଲେ ଆମ୍ଭ—ତତ ହିନ୍ଦି,
ଶରଥା ପୋଷନ ଶାରାତେ ।

୨ ନିକେ କାଣିକାର ଦ୍ୟାମୁ ଶ୍ରୀପାତି ରାଜାବାବୀର ଲୌହ ରଙ୍ଗ-ପୁଣି ପ୍ରକଥେଶ୍ଵର ମହିମା କାଣିକାର
ବିଲେର ମର ପାଇସାକି କାରେ ଫେଲେବ । ପ୍ରକଥେଶ୍ଵର ବିଲେତ ଥିଲେ ରାଜବିଜ୍ଞାନୀ ପାଶ କାରେ ଫିଲେ
ଏଥେବେ ତତ କାମ୍ଭ ପରିଷ ହରେ ।

ଆର କାଣିକା ? ଏ ଯେ ଆଶ୍ରାମ ପଥ ଟେଇସ ରାମ ଶାରେ—କାରେ ଫିଲେ ଆମାର
କେବଳ !

ତନିକେ କେବଳ ଶାରାତିକାଳ ଟ୍ରେ ଲିହି ନିଜ କେବଳ ଲକ୍ଷଣ ଥିଲେ କାରେ ପଥେ
ଆମେ ତିଥେବୋଧ । ଅଥାବେ ଦେଶା ଏହି ପ୍ରକଥେଶ୍ଵର ମରେ ଆର ପରିଚିନ୍ତା ଅତରକାମ୍ଭ ପରିଚିନ୍ତ
ଏହି ତାମ୍ଭ ରାଜରୀ ଆବାତିର ମହିମା ।

କେବଳ ତାମ୍ଭ ମହାମରେ ମହିମା ଆର ତାମ୍ଭ ଲୈସ ଫେରରାର କଥା ଟେଲିଶାନ୍ କାରେ
ଅଥାବେ କାଣିକାରେ । କିନ୍ତୁ ଦ୍ୟାମୁ ଶ୍ରୀପାତିର କ୍ଷତିଶର୍ମ କେବଳ ପାଇସ ଦ୍ୟାମୁ ଆଧାର । ଏ
କେବଳେ ପାଇସ କାଣିକା ଅନ୍ଧକାମ୍ଭ ବିଲେ କାରାତେ ପତତ ଏହେକେ ପ୍ରକଥେଶ୍ଵରେ । ପ୍ରକଥେଶ୍ଵର ଏ
କଥା ମହାମର୍ମ କାରେ—ଆର ତାମ୍ଭ କେବେଥି ମୈସ ଫିଲେ ଶାଖ ପ୍ରକଥେ । ଆଶ୍ରାମକେ ଅତିଥିର

ବେଦନୀ ବିଷେ ଦେଖେ ଫେରେ ଅଭିତ୍ । ମଧ୍ୟ ଆମେ ଆଚାରି । କଳ୍ପନାତୀଥ ହିଂରେ ଶାନ୍ତିକାରୀ
ମହିମା ଦେଖା କରିତେ ଜିଷ୍ଠେ ଶ୍ରୀଭାବିତ୍ତ କାହାକେ ଦ୍ୱାରା ଅପକାରିତ ହିଂ ଅଭିତ୍ । ଅଭିତ୍ତର ଶ୍ରୀରାଜ
ଥେବେ ଆଚିଷ୍ଠେ ଶାନ୍ତ ତାର ଅଭିତ୍ତ ମାଧ୍ୟମେ ପଞ୍ଜୀଆ ଶାନ୍ତିକାରୀ ।

କାଣେଲ ଟୋପୁଗୀର ଶ୍ରୀ କ୍ଷିମେଶ ଟୋପୁଗୀର ରାମଭାଇୟ ଆମ ଆଚାରିର ଅଛାନ୍ତିକ
ଅଭିତ୍ତିର ପ୍ରାରମ୍ଭେ ତାଙ୍କୁ କବ ଝୋଡ଼ା ଲାଗାଏ ତାଙ୍କ ଅଭିତ୍ । ବୋଲ୍ଡ୍‌ବିରାଜ ପାଇଁଲେ
ଏହା ବିରାଜିକେର ମଧ୍ୟରେରେ ଶାନ୍ତ ଅଭିତ୍ତକେ ରଖେ ଆଚାରି—“ଆଜି ତୋବାର ଶ୍ରୀରାଜ
ମେହି ତାଙ୍କରାମାର ବିଶ୍ଵାସ ହେବେ ଦେରେ ଅଭିତ୍ !”

ଅଭିତ୍ ରକ୍ତରୁଷ୍ଟି ହେବେ ରଖେ, “ତାହାରେ ପରାମ୍ରା ନାହିଁ ଆତିକୁତୀ ଲାଗ କରିବୋ ।”

ଆମିରିଣୀ ବୋଲ ଆଚାରିର ଉରିଶ୍ରୀର ଶ୍ରୀଭାବିତ୍ତ ମୁଖୀ ହିଂ ଆମ୍ବୁ ଟେଙ୍କା ।
ବୋଲ୍ଡ୍‌ବିରାଜ ପାଇଁଲେ ଥେବେ ଫେରିରାର ବଥେ ଅଭିତ୍ତକେ ପରାମ୍ରା କୋମ୍ପ ଅନୁଭୋବ ଆମ୍ବୁ ।
ଆମ୍ବୁର ଘେଯ ବେବୀର ଜାବେର ଶିଖିଛିନ୍ତି ଆଜି କାହେର ଶାନ୍ତ ଶାର୍ଦ୍ଦ କାରିନ ବୋଲେ ତୁମ୍ହେ ।

ପରାମ୍ରା ଆତି ଶାନ୍ତର ଝାଗାରେ ମିଶ୍ରି ଦିଲେ ତରା ତଥାରେ ଆମେ । କୋମ୍ପ
କରାଇଲେ କୁଳେକୁ ଅଭିତ୍ତ କୁଳେ ମିଶ୍ରିପରାମ୍ରା ଅନ୍ତରେ ଆତି ବାମ ବେବୀରେ ଆମେ—“ଖାଲି !”....

ଶ୍ରୀଗୁ, କାନ୍ତ, ବିଶ୍ଵାସ ଶାନ୍ତିକାରୀ—ତାଙ୍କର ମୁଖାଲୀ ଏହି ଆତିଶୀଳ ରଜନ କରିଛି !
ପରଥେଥେର ମଧ୍ୟ ବିଲିନ ଅଭିତ୍ତ କୋମ୍ପ—ରିଷ୍ଟେଜ
କାହାର ରାତ୍ରି ଫେରେ ଥିଲେ ଆମେ ଶାନ୍ତିକାରୀ—ଅଭିତ୍ତ
କାହାକେ ପ୍ରତିକ୍ରିୟାକୁଣ୍ଡର ଆମ୍ବୁକାରୀ ।

ତାହାର ? ଅର୍ଦ୍ଦଶାନ୍ତ ଶାନ୍ତିକାରୀରେ ଆରାର
ଶାନ୍ତିକାରୀ ଶ୍ରୀରାଜ ହିଂରେ ଆବରେ
ଟେଙ୍କା କରେ ଅଭିତ୍ । ଅରିତୀବ ଆମ୍ବ
ଶାନ୍ତରାମ କଷ ଶାନ୍ତରାମିର ଅତିକ୍ରମ ପରାମ୍ରା ।

କୁଳେ କୌ ଅଭିତ୍ ତାର
ଶାନ୍ତରାମ ଅମାନ କାହିଁ ?

.....

ଶ୍ରୀ
ମାତ୍ର

ସ

ପଲାୟା ଆର କୁଷଚୁଡ଼ାଯୁଁ ଆପ୍ରନ ଛୁଲେ—
୨୦୧୫ତ ବେଳେ
ରଙ୍ଗ ରଙ୍ଗ କୁଣ୍ଡିଯୁଁ ଛୁଲି ;
ଆୟି କାନ୍ଦୁରୀ ମେ ଦୂରେ ଅତ
ନିଜେର ଗର୍ବ ନିଜେଇ ଛୁଲି ॥

କାହୁ ଆୟି ମନେର ଛୁଲେ—
ସେବି ନା ଜା ଏକଥି ଛୁଲେ ;
ଜାନିତା କୋତ ଏ ମୁଖି—
ଅକାରମ ଦାପଢ଼ି ଖୁଲି ;
ରଙ୍ଗ ରଙ୍ଗ କୁଣ୍ଡିଯୁଁ ଛୁଲି ॥

ଯେ ଆୟାୟ ଆମନ ଡେବେ ଶାପ୍ର ଶାହ୍ୟ ରଞ୍ଜିତ କବୁ ;
ପ୍ରଜାପାତିର ମତରେ ଉ ଯେ ପୁଣ୍ଡ ଯବୁ !
ଯାହୁବିନୀ ଏହି ଯେ ରମ୍ଭା —
ଆଜନ୍ୟର ଆଜନ୍ୟ ଯେଶା ;
ଜାନିତା କୋତ ଆବେଶ ମଧୁକୁର ମତରେ ଦୁଲି,
ରଙ୍ଗ ରଙ୍ଗ କୁଣ୍ଡିଯୁଁ ଛୁଲି ॥

ତୁମି ନା ହୁଏ ରାହିଲେ କାହାଛୁ -
କିଛୁଝିଟି ଆବ୍ରା ନା ହୁଏ ରାହିଲେ କାହାଛୁ !
ଆବ୍ରା କିଛୁ କଥା ନା ହୁଏ ସଲିଲେ ମୋହର,
ଏହି ଅଛିଅଣ୍ଟ ଅଶ୍ରୁମଧ୍ୟ ହ'ଦ୍ବୀ -

ନା ହୁଏ ଡେଇଲେ ଡ'ବେ ॥

ଖୁବେ ଖୁବାଇଲେ ନା ହୁଏ ଡେଇଲେ ;
ମୋହର ଏଲୋଚଳ ଲାଦ୍ବୀ ବାଜାସ କାରିଲେ ରେଖାଜୀ,
ବ୍ୟାବ୍ରାଳ କାତ ନା ବରୁଲେଇ ଝୁଁଡ଼ି

ରାଧୁ ରାଧୁ ଯେତୋ କାରେ ,

ଓଜ୍ଞୋ, ତୁମି ନା ହୁଏ ରାହିଲେ କାହାଛୁ ॥

କିଛୁ ନିଜ୍ୟ-ଦିନ୍ୟ ଓଜ୍ଞା ଡୋହର ଅବୋଜନ୍ୟ ,

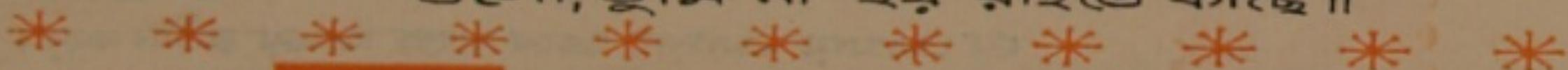
ଶୁଦ୍ଧରତ୍ନ ହତୋ ନା କି ବଳ -

ଏକଟୁ ରହିଲୁଥାର ପାରିଚିନ୍ୟ ॥

ତୈବେର ଲୀଲାମ୍ବ ନା ହୁଏ ଫେରାନ୍ତି ଅଁଷି,
ଆମାରେ ନା ହୁଏ ଆବ୍ରା କାହାଛୁ ତିକେ ଡାକି -
ନା ହୁଏ ଶୋବାନ୍ତେ ଭରିମେର କଥା

ମୋହର ଧୂଟି ହୁତ ହିଲେ !

ଓଜ୍ଞୋ, ତୁମି ନା ହୁଏ ରାହିଲେ ବାହାଛୁ ॥

ଏ ଶ୍ରୀ ଗାନେର ଦିନ- ଏ ଲଙ୍ଘନ ଗାତ ଶୋବାବାର
ଏ ତିଥି ଶ୍ରୀରୂପ ଗୋଟେ ଦୃଷ୍ଟିତ ହାତ୍ଯାର ।
ଏ ଲଗନେ ଦୂଟି ପାଖି, ଶୁଅ୍ୟାମ୍ବୁଦ୍ଧିତୀଙ୍କ ତୋଣେ ରୁହୁ,
କାନେ କାନେ ଝାପକଥା କହୁ ॥

ଏ ତିଥି ଶପଥ ଆନେ ହାତ୍ଯା ଚାତ୍ୟାର,
ଏ ଶ୍ରୀ ଗାନେର ଦିନ —

ଏ ଲଙ୍ଘନ ଗାତ ଶୋବାବାର ॥

ଏ ଲଗନେ ତୁମି- ଆମି -

ଏକହି ସୁର୍ବେ ମିଳି ଯାଇ ଚାହି-

ଆନେଆନେ ଶୁର ଝୁଁଜେ ପାଇ ;

ଏ ତିଥି ଶ୍ରୀରୂପ ଗୋଟେ ଦେଇ

ତୋତ୍ମାମ୍ବ ପାତ୍ୟାର -

ଏ ଶ୍ରୀ ଗାନେର ଦିନ ,

ଏ ଲଙ୍ଘନ ଗାତ ଶୋବାବାର ॥

8

ଏହି ଆଁମ-ବୁର୍ବା ଲଗନେ ଆଜ
କେ ଡାକେ ଆମ୍ବାୟ,
ଆମ୍ବାର ପାଥେ, ଆଶାର ପ୍ରଦୀପ
କେ ଏହି ଝୁଲେ ଯାୟ—
ଆବଗଣେର ତାର୍ଯ୍ୟ ତାର୍ଯ୍ୟ ॥

ଆମ୍ବାର ପାଥ୍ୟ ଲାଗବେ ଝୁଲୋ,
ତାହିଁ କେବେ କି ବବୁଲ ଫୁଲୋ—
ପଥେର ଧାରେ ଅଛନ କାହେ
ଲୁଟିଯ୍ୟ ଆହେ ଯାୟ ॥

ଆଡ଼ିମାର୍ବାର୍ବ ଏ ମଧ୍ୟ ଆମ୍ବାୟ
କେନ୍ଦ୍ର୍ୟ ନିଯ୍ୟ ଯାବେ;
ଅନେକ ର୍ଖାଜାର୍ବ ଦ୍ଵାରେ ଆମ୍ବାୟ
ଚିକଗନ୍ତା ତାର ପାବେ ।

ଏହି ପଥେରି ଅଞ୍ଚକାର୍ବ—
ହାର୍ବ ନୀ ମାନାର୍ବ ଅହକୀକାର୍ବ—
ଜୀବନ ଆମ୍ବାର ତାହିଁ ଏ ଶ୍ରୀ ହାରିଯ୍ୟ ଅପେତେଚାୟ ॥

* * * * *

କାକଳୀ-ବୁଝନ ଆର ଫରାର ମର୍ମ ଷ୍ଟଙ୍କଣେ
ଏକି ଆଡ଼ା ପାଇଁ ର୍ଗୋ, ଏକି ଆଡ଼ା ପାଇଁ !
ଏ ବଗନ୍ତୁ ଏଲୋ ଆଜା ଜୀବନେ ଆମ୍ବାର—
ତୁଳନା ରୋ ତାହିଁ ତାର, ତୁଳନା ତାହିଁ ॥

ମର୍ମର ଲୀଲାୟ ଶାର୍ଵବି ଶୁଭୁଲ କେନ—
ଶୁଭାତି ବିଲାୟ ଗୋ, ମର୍ମର ଲୀଲାୟ !

ଆପନାରେ ବାହେ ବାହେ ତାହିଁ ଝୁଲେ ଯାଏ ର୍ଗୋ—
ତାହିଁ ଝୁଲେ ଯାଏ !

ଶୁନେ ଶୁନେ ତାହିଁ ଆଜା ଶ୍ରଦ୍ଧି—
ନିଧିଲ ନିଧିଲ ତାହିଁ ବାଜା ଶାନ୍ତିନି !

ଶ୍ରଦ୍ଧି ବାଜେ ଶାନ୍ତିନି !

ଅଲସ ବେଲାୟ ଶୁଭରୁରୁ ପରମ ଲାଗେ,
ମନେରେ ଏ ରୁଲାୟ ର୍ଗୋ, ଅଲସ ବେଲାୟ ॥

প্রতিভা চৰুজ্জ কাহিনী অচলন্দন - বাঙ্গলার সর্বপ্রথম সম্পূর্ণ

জে-খা-ক-লা-র চিত্র

পথে ই'ল দেরি

॥ প্রয়োজনা-চিত্রনাট্য-পঞ্জিচালনা ॥

স্বল্প
নিষ্ঠার্থ
জ্ঞানার্থ ॥

অশ্রদ্ধুত

গীত-
জ্ঞানা-
সৌভাগ্যসম্মত স্বরূপ ॥

॥ মৃগীত পঞ্জিচালনা :: ঝুঁচীন চাহুড়াধীঢ়ায় ॥
 ॥ চলচিত্রায়ুর্বে :: বিহুতি লাহা ॥ ॥ শুক্রলুলখজন :: শক্তীন দৃশ্য ॥
 ॥ সহযোগিতার্থ :: বিজয় ঘাস্য ॥ ॥ চিত্র-সম্ভাসনার্থ :: চৈতন্যার্থ ছাঁকার্য ॥
 ॥ শিল্প নির্মলে :: উত্তের্ন ঝাড়ু-চোঙ্গুঁড়ী ॥
 ॥ প্রচন্দপট্ট-শিল্প :: মনীচন্দনার্থ দাস ॥
 ॥ চৰকুপনার্থ :: জিতের জিতে ॥
 ॥ ঝুঁপ-সজ্জার্থ :: চসীরু ক্ষামদ ॥

॥ প্রচন্দপট্ট-শিল্প :: সুস্থীর্জনক সান্দেশ ॥ পঞ্জিচিত্র ক্ষেত্র :: অবনা ন্দেশ নিষ্ঠা ॥
 ॥ প্রচন্দ-সজ্জা-পঞ্জিখণ্ডন :: কল্পনাচিদ ॥ শিল্পী সিফেশন মিশ্র ॥ আইছে স্বীকৃত ॥

জহযোগিতার্থ

॥ পঞ্জিচালনার্থ :: স্বল্পন দৃশ্য ॥ পঞ্জানন চক্ষ ॥ চলচিত্রায়ুর্বে :: দিলীপ মুখ্যজ্ঞ ॥
 ॥ বৈমন্তনার্থ চসীরু ॥ ॥ শুক্রলুলখজন :: পৈছনন পাল ॥ শীতোল্প ঝুঁড়ু ॥
 ॥ দুশ্টসজ্জার্থ :: ঝুঁক্ষু মাটে ॥ স্বতুমাজ্জ দে ॥
 ॥ জগলীক :: উমাদাস শীল ॥ ঝুঁপ সজ্জার্থ :: বহু পাহুলী ॥ ঝুঁমেশ দে ॥
 ॥ অজনার্থ-নিষ্ঠার্থ :: সুস্থিরণ ঘাস্য ॥ নাহুষার্থ চক্ষন্দনী ॥ শস্তু ঘোষ ॥ অমুল্য দাস ॥
 • শক্ত-সংজীবু :: কৃত্তলকাটা কুর্বেস্তো •
 ॥ গোকুলার্থ-এ চিত্র-শুশিত ও ন্যাশনাল মাউল ঝুঁড়িতে আনু-মি-এ শব্দধারক যন্ত্র বানীবৰ্ষ ॥
 ॥ ফিল্ম-সেন্টেজ (বেস্ব) ন্যাবাহুভাজ্জীজ-এ পঞ্জিমুক্তি ॥

কৃত কৃতকার্য পৌরুষে : ॥ এম.পি. প্রেজ্যাকম্পস ॥ দির্ঘাচ নার্মাদা ॥
 ॥ ইসপিটেডাল এডালনায়েলসম্ম মডেলফাক্টুচার্স কোম্পানী সার্ক আমার্জ ॥
 # ॥ ইনলেটে রক্তিয়া এম্বেডিভার্ম ॥ পৌরন্দেশ মির মিরশী ॥

পঞ্জিয়েশ্বরী :
ডিল্লুজ্জ্বল ফিল্ম
ডিস্ট্রিবিউটোর্স নিঃ

পান্তশ্বমন
নীদার্চন
ফিল্ম

॥ ডিল্লুজ্জ্বল ফিল্ম ডিস্ট্রিবিউটোর্স-এর সক্রিয় নম্ব ৮৭ বির্মানলা কুটীট প্রক পুরীজ্জ্বল সাল্টল কর্তৃক সম্মানিত ও প্রকাশিত ॥

Engraved and Printed by The Imperial Art Cottage, Calcutta-6.